

УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС

політично-економічний орган.

Ціна примірника 5 м. Чвертьрічна передплата разом з оплатою почт. в краю 80 м; за границею разом з оплатою почт. 150 марок, поодинокі число 9 м. В Америці 2 дол. річно. Адреса Редакції і Адміністрації: Перемишль, вул. Побереже ч. 1.

Оголошення: 15 м, за один петитивний рядок або його місце. — Дрібні оголошення по 2 м від слова. — Хто шукає праці, платить по 1 м від слова. Оголош.: більшим друком платиться подвійно. Оповістки товариств платиться по 1 м від слова.

Східна Галичина.

В польській пресі знов буря з приводу Сх. Галичини. А іменно Рада Союзу Народів ясно, без тіни двозначности заявила, що Сх. Галичина є тепер власністю держав коаліції і тільки Найвища Рада є в праві рішати про правно-державну будучину цього краю. І вже навіть появились вістки, повторені нами в останнім числі, як думає коаліція вирішити правно-державне становище Сх. Галичини.

Очевидно, ухвала Ради Союзу Народів перечеркнула в одну мить всі ті теревені, які плела польська преса своїм читачам від червня 1919. Це й причина гніву польської преси, яка особливо не щадить закидів секретаря Ради Союзу, Дірмонови, називаючи, його ворогом Польщі, бо дав послух українській делегації. А тимчасом цей Англієць ані не є ворогом Польщі, ані приятелем Українців; він стоїть тільки на становищі міжнародного права, що незрозуміле може польській пресі, але за те ясно всім, що мають яке таке почуття права і одвічальности.

Як звісно, мiрова конференція предлужила Австрії д. 10. вересня 1919 до підпису мировий трактат (званий сантжерменським), в яким справа Сх. Галичини як краю, що належав близько 150 літ до Австрії, не вирішена, і то з причин дуже глибоких. А саме коли радила мiрова конференція, недавній союзник коаліції, Росія, не була заступлена на мировій конференції, бо панувало тоді на єї землях безладде і домашна війна. Але все таки дипломати коаліції числили з недалеким упорядкованнем відносин в Росії (сі надії робив тоді Денікін) і коаліція боялась, що обновлена Росія буде домагатись додержання коаліційного договору в Лондоні (в р. 1915), яким признано Росії Галичину аж, більше-менше, по Ряшів. Тому то коаліція не хотіла торкатись "західних границь Росії". Вправді існував ще другий договір, яким витичено зах. границю Української Народньої Республіки ц. є. договір берестейський, але його уневажнила коаліція, головню стараннем Клеманса, який не міг вибачити Українцям цього, що заключили договір з Німеччиною. І тому мiрова конференція артикулом 87. мирового трактату приневолила Австрію уневажнити всі умови заключені в Берестю, а арт. 89. і 91. зрєктись в хосен коаліції всіх прав і титулів до тих земель, які до війни належали до Австрії, а які знайшлись тепер поза ново витиченими границями Австрії і не були до хвилі підписання трактату признані ніякій державі. Взагалі в трактаті про Галичину і про укр. часть Буковини нічо не говориться. В арт. 59. цьогож трактату признано Румунії часть Буковини, але про другу часть Буковини і про Галичину знов ані словечка. А що коаліція під назвою Галичина розуміє, так як Австрія, край від Збруча по Шлеск, то по думці арт. 91. не тільки Сх. Галичина але Зах. Галичина (Малопольща) належить до антанті і що йно окремих трактатом перенесе коаліція свої права до Західної Галичини на польську державу.

Отже Союз Народів не міг видати в справі Сх. Галичини иншого рішення, як те, яке запало д. 23. лютого, а то з того приводу, бо в статуті Союзу Народів виразно зазначено, що вона не має права видавати якихнебудь

рішень в справі тих земель, що належать до коаліції. Так само, наприклад, не може Союз Народів нічо рішати в справі німецьких колоній в Африці, котрі мировим трактатом признано власністю коаліції. Отже "провина" секретаря Союзу Народів і цілої Ради Союзу хіба в тім, що вона справу Сх. Галичини справила на властиву адресу т. є. до Найвищої Ради. Але щож робити? Видко члени Ради Союзу не признають аргументу "to so in nego", яким так часто послуговуються польські часописи, коли їм брак річевих аргументів.

Як вирішити справу Сх. Галичини Найвища Рада, поки-що невідомо. Але треба надіятись, що і тим разом переможе право про самоозначення народів. В тім напрямі висловився секретар Льюйда Джорджа для заграничних справ, Филип Кер, котрий диктаторови Др Петрушевичеві заявив, що правно-державна будучність Сх. Галичини не буде вирішена без вислухання бажань населення цього краю. А які є бажання подавляючої більшости населення Сх. Галичини — про це знають добре польські політики, котрі так завзято протестували і протестують проти пропонованого плебісциту в Сх. Галичині.

Мир в Ризі.

Дня 18. марта підписали большевики мир з Польшею. В імені совітської України підписав мировий трактат Коцюбинський, син славнозвісного письменника Михайла Коцюбинського.

Події в Росії, а іменно повстання проти совітської влади, приневолили большевиків як найскорше заключити мир, щоб маючи спокій на фронті, лекше могли здусити повстання у внутрі держави. А що Поляки теж конче бажали мира перед плебісцитом на Шлеску, то переговори в двох останніх тижнях поступали дуже скоро вперід, так що 18. марта їх закінчено і підписано.

Рижський мировий договір пригадує мир в Андрусові в р. 1667. Тоді поділено українські землі між Польщу а Московщину. Це саме сталося і тепер. Большевики за всяку ціну хотіли мати мир і зробили Польщі такі уступки тереторіяльні, яких вона тільки ждала. Вправді цей мир заключено і іменем України, але Україна большевицька — це омана. Стверджує це укр. большевик Винниченко, котрий перебув під большевицьким режимом пів року і втік звідтам, не вдівши нічого. Отже український народ не був заступлений на цих переговорах, а Коцюбинський, що підписав мир в імені України, хоч є сином славного батька-Українця, змосковщився і тепер не має нічо спільного з українством.

Всі обставини, серед яких заключено цей мир, промовляють за тим, що рижський договір стрітить та сама доля, яка стрітила берестейський мир.

Кольонізація.

Східна Галичина є рільничим краєм. Польська статистика стверджує поміж Українцями, що творять 74% населення цього краю, 94% селян. Правительство і сойм новоповсталой польської держави завялились поміж иншим і питанням земельної реформи. Хоча правнодержавне становище Сх. Галичини ще не вирішене, то не дивлячись на

це, уставодавча діяльність варшавського правительства простягаєсь і... на Сх. Галичину.

І так дня 10. липня 1919. польський сойм ухвалив земельний закон, яким заборонено вільну парцеляцію в Сх. Галичині. Парцеляційну акцію поручено кольонізаційному бюрови. Це бюро наділяти може землею, дорогою парцеляції, слуг давних фільварків, якими виключно є Поляки, польських жовнів і інвалідів, польських кольоністів з поза меж Сх. Галичини і *врешті*, на скільки дозволяють на це інтереси польської держави, місцевих селян.

Ясно, що вже цей закон, в практичнім його переведенню, виключає українське місцеве населення від співучасті в аграрній реформі. До того приходить ще декрет польського правительства з д. 14. вересня 1919, яким забороняється якунебудь продаж землі з великої посілости в Сх. Галичині без дозволу кольонізаційного бюра. Дальше — законом з д. 15. червня 1920. рішено, що землю дорогою парцеляції набувати можуть тільки горожани польської держави.

А що це відноситься головню до Сх. Галичини, котрої мешканці, по причині навирішення ще правно-державної приналежности того краю, не є підданими польської держави — тим самим унеможливлено Українцям Сх. Галичини (дорогою купця) набувати землю в своїм ріднім краю.

До переведення в тім напрямі "земельної реформи" кольонізаційне бюро покликало собі до помочи чотири польські господарські інституції, пять банків і приватних людей, щоби в цей спосіб, як пише львівська "Gazeta Poranna", увільнити державу від всякої відвічальности за переведення згаданими інституціями кольонізаційної парцеляції; зробити короткий процес з критикою і протестами місцевого населення; а заразом охоронити державу перед евентуальним зменшенням симпатій за границею.

Польський сойм викинув на кольонізацію Сх. Галичини більше як пів мільярда, з котрого то фонду одначе відповідно артикулу II. міністеріяльного декрету з д. 17. червня 1920, користати можуть виключно горожани польської держави.

Перепроваджувана вище згаданими методами парцеляція дала вже цей вислід, що до тепер 69.000 гекторів землі в Сх. Галичині роздано кольоністам польської народности з поза меж Сх. Галичини. От вислід шість місячної діяльности польського кольонізаційного бюра! А що землі, призначеної до парцеляції, в Сх. Галичині є приблизно 703.900 гектарів, то парцеляція скінчиться може в протягу пяти літ.

А щож станеться з 600.000 родинами місцевого населення, котрого предки протягом століть ту землю скроплювали власною кровю і потом. Відповідь проста і ясна: безробіття, фізичне ослаблення, нужда, повільне вимирання і еміграція до Америки — от неминучі наслідки!

Чи ж можно сподіватись инших?!!

Рг. 9/21.

В імені Річипосполитої Польської!

Суд Окружний в Перемишлі, як трибунал для справ пресових орік на основі §§ 489 і 493 и. к. 1) що цілий зміст артикулу уміщеного в ч. 11. виходячого в Перемишлі періодичного часопису "Український Голос" з 13. марта 1921 під написом "Східна Галичина" містить знамена злочину головної зради з § 58 ц.ук., 2) що конфіскація цього числа часопису "Український Голос" є оправданою, 3) що розповсюдження згаданого артикулу є заборонене, а цілий забраний наклад має бути знищений.

Заразом поручається Редакції часопису "Український Голос", по мысли § 20 устави прасової, щоби зміст сего оречення на першій стороні найближшого числа свого часопису без причин умістила.

Суд окружний в Перемишлі, Відділ VI.
дня 12. марта 1921.

(Підпис нечиткий.)

ЩО ЧУВАТИ В СВІТІ?

Большевики згнобили повстання моряків в Кронштаді. Вони зібрали около 100 тисяч війська і вислали ультимат до повстанців з зазивом піддатися. Коли повстанці не дали ніякої відповіді, тоді большевицьке військо, крите артилерією, старалось вдертися до міста. Але повстанці по героїськи відбивали кожний наступ. Не могли вдертися зі сторони суші до міста, большевики заатакували Кронштадт зі сторони моря, переходячи ледом до міста. Повстанці боронились всіма силами. Лід був вистелений большевицькими трунами, але не вважаючи на це, большевики таки вдерлись до міста. Телеграми доносять, що форти, які були в руках повстанців, майже не боронились, але за те на улицах міста сточено дуже криваву боротьбу з большевиками. Це донесення велить догадуватись, що повстанцям забракло гарматної муніції. Повстанці висадили в повітря військові кораблі «Петропавловск» і «Севастополь», перейшли з ген. Козловським на територію Фінляндії, де будуть інтерновані.

Так само і в Петербурзі большевицький генерал Авров здусив робітниче повстання. Велів він проти робітників виставити машинні кріси і дав приказ військови нікого не брати до неволі, але безощадно убивати кожного. Також велів цей кат вигнати з мешкань родини робітників, зловлених з оружжям в руці. А що в Петербурзі панують тепер морози, тож можна собі представити, кілька людей мусило погинути від студени. Так Авров огнем і мечем привернув большевицьке панування в Петербурзі.

Що далі станеться в Росії годі пророкувати, бо воно може бути всляко. Але як оповідають люди, котрим удалось втечи з Москви, революційний рух в Росії, хоч йому і бракує організації, поширюється що раз більше. Причиною цього є брак харчів і опалу по містах. Також повстання селян в губерніях вороніжській, тамбовській і пензенській під проводом Антонова розростаються до круги. Повстанці задержують поїзди на лінії Москва-Саратів, убивають большевиків, а поїзди рабують. Так отже в Росії зачинається крайнє безладдя. Чи зможуть большевики запанувати над тим безладдям, побачимо.

Народне обезпечення.

Передовсім мусимо собі ясно представити, що то в взагалі „життєве обезпечення“? Є це умова між товариством обезпечення, а особою, яка закрючує умову. Та умова називається „обезпеченням“, а той, що робить ту умову „обезпечуючий“ оскільки робить обезпечуючий ту умову для себе — „обезпеченим“, а як та умова є зроблена для третьої особи, то та особа називається „обдарована“.

Практично та умова — обезпечення життєвого виглядає так. Обезпечуючий робить умову по своїй волі на якийсь протяз часу, наприклад — 20 літ і зобов'язується весь час тривання обезпечення платити рати (премії), а висота тих премій є залежна від квоти, на яку закрючено умову; обезпечена квота зачинається від 1000 м. п. Премії (рати) платяться річно, піврічно, або чвертьрічно, як як кому догіднійше. А товариство життєвих обезпечень зобов'язується, в кінцевім речинці виплатити обезпечену квоту, як також в разі вчаснішої смерті. Перед закрюченням обезпечення кожний обезпечений мусить піддатися лікарським оглядином. І це саме було причиною, чому життєве обезпечення (асекрація) досі між сільським населенням так мало розширилося. Лікарські оглядины є получені для нашого сільського населення зі значною стратою часу та невигодою, бо нема на місці лікарів, треба їхати до міста. Щоби усувати цю невигоду і дати можливість широким верствам користати з добродійства життєвого обезпечення, заведено нову форму обезпечення, то є народні обезпечення, при яких не вимагається лікарських оглядин, але за те висота обезпеченої квоти є обмежена, бо можна обезпечуватися від 1000 м. п. до 10.000 м. п. Такими

Німеччина ображена. Окупація деяких німецьких територій військом коаліції образила національну гордість великого народу і ціла німецька преса накликує наряд до безоглядної байдужности супроти окупантів. Не можна згодитись на ярмо, яке накладає Франція Німеччині, під ніякою умовою. А що оружний опір тепер неможливий, тож треба байдужно ставитись до окупантів і єднатись до удару, коли на него прийде час. „Великими були ми в війні, великими були, коли прийшла катастрофа, великими будьмож і тепер, коли коаліція хоче з нас зробити білих мурунів“ — так кажуть Німці і накликують своїх земляків, щоб були великими також в пасивности супроти ворогів. Німці знають, що окупація вічно не буде трівати, бо такого великого народу як Німці ніхто не в силі тримати на припоні. І страшна буде колись пімста Німців на своїх ворогах. Та найгірше мабуть вийдуть ті пущівірники що тепер збиткуються над хорим львом, що як жаби наставляють ноги там, де коня кують. Часиписи донесли, що Франція старалась наклонити Чехію, щоб вона взяла участь в окупації і вислала своє військо на німецьку територію. Але Чехи не легкодоухи. Вони відмовились, бо знають, що цим образилиб Німеччину так, що колиб надійшла хвиля помсти, тоді чеська земля переміниласьби в руїну.

В Англії публична оцінка дуже невдоволена з теперішньої політики Франції супроти Німеччини і Польщі. Сталося це під впливом книжки ученого професора Кінеса. Ті самі думки що проф. Кінес поширює тепер знаменитий учений англійський Сідней Веб. Варшавський „Robotnik“, хоч і не любить його, але називає його одним „з найінтелігентніших; найбільше учених в справі суспільної політики Англії“. З цим то вченим мав розмову один з приклонників „Robotnika“. Сідней Веб сказав польському соціалістови таке: „Англія мусить домогти Німцям відбудуватись і як найскорше закрючити торговельний договір з Росією. Франція веде політику мілітаристичну і нерозсудну. Німці не можуть платити відшкодовання, як довго є зруйновані, а заплатять їх тоді, як відбудуються. Польща є орудієм мілітаристичної Франції, яка бажає ним загрожувати Німеччині, і взаї уживати Польщі до нападливої політики. Польща

повсталала як держава націоналістична, самолюбна, нападлива, що свариться з цілим світом і домагається і тої землі, на котрі польський наряд мешкає, і тої, котра є польською тільки історично. Або історія або етнографія. Він (Сідней Веб) не признає історії, а за те признає етнографію. Польща в етнографічних границях нікому не шкодилаб і моглаб дуже гарно розвиватись“. До цих слів ученого Англія додає „Robotnik“: „Польський читач чує в тих словах духа, з котрого вродилась книжка проф. Кінеса. З цієї розмови виринає багато: де є польське бюро інформаційне в Англії? де є бюро інформаційне польської партії соціалістичної? Польська оцінка публична не здає собі справи ані з поваги ані зі змісту того, що робиться за границею“.

Бда тільки в тім, що Англії дуже проворні і їх словами не легко взяти на гоцьки.

В Канаді велика радість між жінками, бо там вибрано шість жінок до провінціо-нальних соймів. Та не конець на тім. Одна з них, пані Мері Сміт зістала міністром просвіти в Бритійській Колумбії. Має вона п'ятеро дітей. Тепер сидить в бюрі, працює над поширенням освіти в краю, ну а єї чоловік мусить сидіти в дома і займаєсь він домашнім господарством тай діти колише“.

В Італії люде дуже гарячої крови. Тому і кроваві боротьби, про які ми писали в останнім числі, не то що не покінчились, але поширились в цілім краю. Заїлість між робітниками-большевиками а фасцістами переходить всі границі людяности. І так в Сан-Петро по боротьбі, в якій побіду віднесли робітники, утворено „червоний трибунал“ зложений в більшости з жінок“. Цей трибунал засудив на смерть через спалення трох фасцістів. Вже нанесено багато дерева і костир палився, вже мали засуджених кинути в огонь, аж в останній хвилі кільком людяним большевикам удалось вирвати фасцістів з рук „червоного трибуналу“ жіночого. Таку дивовижу приносить „Robotnik“.

В Ліворні напали робітники на два автомобілі, які везли моряків. Вивязалась стрілянина, в котрій убито 4 люде а 10 ранено. — В Скандії комуністи збудували так міцні барикади, що треба було 14 гарматних вистрелів, щоб їх розбити. Подібні боротьби відбуваються і в інших містах;

народніми обезпеченнями займається нововідкрите товариство *Відділ обезпечень — українського фонду* воєнних вдовиць і сиріт у Львові.

Думка життєвого обезпечення повинна була захопити як найширші круги сільського населення так, щоб обезпечення без лікарських оглядин стали дійсно народніми обезпеченнями.

Однак ідея суспільної самопомочи в формі життєвого обезпечення не знайшла серед нашого громадянства досі того зрозуміння і пристосовання, яке з огляду на велике значіння повинно бути. Подамо кілька статистичних дат про розвій життєвої асекурації в високо культурних краях. І так в р. 1906, отже ще 15 літ тому в Америці було обезпечених осіб 22 296.000, в Англії з колоніями 27,942.000. А для порівняння подамо, що в тім часі в цілій Росії було 230.000 обезпечених осіб. В тім часі обезпечена сума в Америці виносила 25.262,708 000 доларів.

Тепер порівняймо, як виглядає справа життєвих обезпечень у нас, в Галичині. Візьмім українське товариство „Карпатию“, а польське тов. „Краківське“ — За рік 1913 було

	число поліс.	квота обезп.	премія.
в Карпаті	928	2,367.000	103.000
Краківським	43.575	109,377.000	4,389.000

Отже як мізерно наше товариство виглядає супроти польського товариства, а колиби ми порівняли з инчими заграничними товариствами, які оперують на нашій території, то покажется, що продукція нашого товариства будаби зникаюча.

Від цього часу у нас мало що змінилось на ліпше. Все ще у нас не доцінюється цієї форми самопомочи (асекрації), протиставляючи їй форму щадничу (складання грошей в банку), хотий висість асекурації над щадницею впадає в очі. — Передовсім треба дуже сильної волі, щоби систематично відкладати до каси ощадности через

довший протяз часу, а ще більше треба гарту, щоби ті гроші при якій дрібній потребі не вибрати. А що форма обезпечення є кориснійша, це бачимо наглядно в разі передчасного випадку смерті, бо тоді родина дістає тільки гроші, що їх дійсно зложено до банку, а не як в асекурації цілу обезпечену суму, то є квоту, що значно перевищує суму вплачених премій. Возьмім приклад: 30-літний мушина складає до каси річно 443 марки і по двох роках умирає, отже з каси дістане $443 + 4\% = 460,72 \times 2 = 921,44$ м. п. Натомість в асекурації одержавби 10 000 м. п. — Хіба не може бути більш разячої ріжниць і більш переконуючого аугументу в користь життєвої асекурації. Передовсім в нинішніх часах, коли гріш є так дешевий і так стосунково його багато, є обовязком кожного запевнити в відповідний спосіб будучність свою і своєї родини. Тим лекше може і повинен кожний нині це зробити, бо гріш який нині так дешевий, по упорядкованню відношин подорожів і кожний в заміну за малу представляючу вартість нинішнього гроша, дістане опісля капітал значно дорозший, який буде представляти велику господарчу силу.

Є фактом, що нічого не спричинює більшого зубожіння суспільности, як брак заосмотрення вдовиць і сиріт та старців-немічників. Тому обовязком всіх, яким добро суспільности лежить на серці, які бажають кращої будучности для широким працюючих верств, є доложити всіх зусиль, щоби в дорозі самопомочи — через корисне народне обезпечення, охоронити населення від зубожіння, та запевнити як найбільшій скількості родин тривалу та сильну економічну будучність. Для цієї цілі надаються найліпше, народні життєві обезпечення.

Василь Весоловський.

поривають вони сотки людського життя і великі страсти в людським маєтку. Італійські часописи пишуть, що до цієї домашньої війни в Італії причинився своєю агітацією граф Каролі, бувший президент міністрів Мадярщини. Тому італійський уряд постановив його вигнати з краю. Та показалося, що ніяка держава не хоче його прийняти і всі заграничні конзуляти відмовили йому пашпорту. Але і на це знайшов раду італійський уряд. Він хоче гр. Каролього відправити до Росії і вже старається, аби держави, через котрі веде дорога до Росії, перепустили його. А Каролі божить ся, що він не є большевиком.

Деякі винувники світової війни вже стали на суд Божий. Тішу і Штірка вбито, Бетман-Гольвег помер натуральною смертю. Цими днями помер в Італії вел. князь Николай Николаевич, стрий вбитого російського царя Николая II. Як звісно, пер він всіми силами до війни, а коли вона вибухла, став він головним командантом російської армії. Був це чоловік жорстокий і він то гнав сотки тисячів бідних людей на певну смерть в Карпати. Лягло тут кістками чимало і Українців. А слюзи а крові! Напоїть всіх імператорів би стало з дітьми і внуками, втопить їх в слюзах сирітських і удових. Пішов за це на суд і Микола Николаевич.

Другого винувника війни, б. великого везира Туреччини, Талаат-Пашу застрілив оноді в Берліні вірменський студент Тайлірян. Талаат-Паша мешкав від р. 1918 в Берліні зі своєю жінкою. В часі свого урядовання як великий визер (през. міністрів) вспів він вирізати тисячі Вірменів, а другі тисячі запроторити в тюрму. За це бажали конче пімститись на нім Вірмени і цього завдання піднявся молодий студент. Він приїхав до Берліна, довідався, де Талаат-Паша живе і чагував на него. Коли Турок вийшов на вулицю, поклав його студент трупом вистрілом з револьверу. Злочинця зловлено, а на переслуханню заявив він, що убив Талаат-Пашу за кривду Вірменії. Жертвою його впали теж родичі студента. А іменю в р. 1918 вдерлись до його дому турецькі посіпаки, арештували його родичів і в тюрмі їх замучили. Тоді зродилась в нім думка про цімсту і не спочив доти, доки не доконав П. Свого вчинку молодий Вірменин не жалує.

ВСЯЧИНА.

Просимо відвотною поштою надіслати передплату на слідуєчий місяць в квоті 80 м, бо 1. квітня здержимо висилку часописа.

Диренцію Почт у Львові просить наша Адміністрація полагодити вї поданне з д. 12/1 ц. р., яким просила о дозвіл оплачувати речалом належитість поштово.

Загальні збори перемиської філії „Просвіти“ і „Сільського Господаря“ та популярний концерт в честь Шевченка відбудуться в п'ятницю по Благочинню, д. 8 квітня ц. р. в полудне. Зивається Читальні, кружки С. Господаря та всю Перемищину о найчисленнішу участь.

Польські газети наробили крику, що у „Wschodniej Małopolsce“ судівництво переходить в українські і жидівські руки. А на доказ цього ваводять таку статистику: Всі львівські суди мають тільки, як виказує статика, 131 судів Поляків, а за те аж 44 Українців і 14 Жидів. З маніпуляційних урядників є тільки 225 Поляків, а за те аж 36 Українців і 22 Жидів. Зі служби є тільки 170 Поляків, а за те аж 26 Українців і 2 Жидів. Зваживши, що Львів є столицею краю, в котрім Поляки становлять не цілу четверту населення, то видко цю „кривду“ Поляків. Видко також, що про кривду Поляків в тім випадку можуть говорити тільки люди хорі умово.

На Горішнім Шльоку відбулося в неділю 20. с. м. всенародне голосовання. Мійське населення і Жиди віддали свої голоси за Німцями. Сільське населення голосувало за Польщею. Кінцевий вислід голосовання ще не звісний. По донесенням польських часописий більшість голосів мало впасти за Польщею.

Намисництво рескр. з 8. II. (21 ч. 4201 дозволило збирати датки на видавничий фонд „Учїтеся брати мої“.

Перемиський Комітет зиває Перемищину до як найскоршого переведення цієї збірки. Датки складати в Щадниці на кн. ч. 19343.

Намисництво рес. з 17. XI. 920 ч. 25329 дозволило Укр. Горож. Комітетові збирати до кінця марта 1921 жертви в грошах, одіж, обуві і харчах з виїмком збіжжя, соли і цукру. Збіркою мають зайнятись Всч. ОО. Духовні або місцеві комітети.

З огляду на короткий речинець, в яким дозволена ця збірка, Рада Окр. Укр. Гор. Комітету в Перемишлі звертається з горячим зазивом і проханням до Всч. ОО. Духовних і всіх, кому доля вонних сиріт і численної нашої бідноти лежить на серці, аби як найскорше і найревніше занялись цією збіркою, повідомляючи про вї розпочаттє Староство, поданням без стемпля. Зібрані жертви враз з докладним виказом слати до Канцелярії ОУГК в Перемишлі. — За окр. Раду: Р. Гамчикевич, голова; Др. В. Загайкевич, секретар.

Гр. Селисна зложила до рук Дра Загайкевича збірку 2095 м. на фонд „Учїтеся, брати мої“.

Хто бжає написати до полонених в Росії, нехай напише лист і перешле його до Укр. Горож. Комітету у Львові, ул. руська ч. 3. а переказом нехай вишле 50—100 м. на кошти пересилки листу через неутральні держави.

Незабором вийде з друку накладом „Дніпросоюза“ у Відні перший том великої історичної праці В. Липинського п. а. „Україна на переломі“ (1657—1659). Цей том обіймає VIII розділів на 16 аркушах друку. Замовляти можна у видавців: Wien IV., Favoritenstr. 41/II.

На пресовий фонд „Укр. Гол.“ зложили: Тимко Коваль Олешів 50 м; Романишин Григорій, Перемишль 40 м, гром. Дуньковичі 127 м в коляда. — Через Адміністрацію „Укр. Гол.“ зложили: на фонд „Учїтеся брати мої“ о. прал. А. Зубрицький 100 м; о. мітр. В. Левицький 100 м; Тимко Коваль 100 м на Рід. Шк. а 100 м для УГК, гофр. Кочиркевич на Рід. Шк. 200 м; УГК 200 м; службовиків 200 м; М. Кебузінський 200 м для служб. замість вінця для бл. п. Біницького; о. Миланч 20 м на бурсу СУ.

На Окр. Гор. Комітет в Перемишлі зложили датки: о. Теодор Савойка 100 м; о. Александер Гайдукевич (коляда) 600 м; Микола Мацьків 200 м; збірка з Бірчі 1000 м; Тов. Взаїмна поміч Візівосична 250 м; Ляшенка зворот підмоги 165 м; Ольга Левкевич 500 м; дрібні датки 1050 м; котрі лишилися понад цілорічну вкладку членську.

Членами добродіями Гор. Комітету зложивши по 1000 м стали: Академічна Громада, Борис Іван, Войтович Василь, Іонтарський Іван, Дмитришин Семен, Журавель Олександр, о. Комарницький Михайло, Сабат Андій, Сьвітlickова Марія, о. М. Ж.

Всі опубліковані і місцеві Ювілейні Шевченкові Комітети зивають Краєвому Ювілейному Комітетові у Львові („Просвіта“, Ривок ч. 10.) подати до відома повний склад поодиноких комітетів в краю, звіт а дотеперішньої діяльності, програму улажованих ними ювілейних торжеств (богослужень, викладів, концертів, вистав) та по примірникови усіх виданих ними оповісток, відозв, афішів і інших друків, які по використанню будуть зложені в Архіві. За Тисячій Ювілейний Комітет.

Др. Володимир Бачинський, голова.
Др. Степан Білик, секретар.

Листи до австрійських полонених, які тепер находяться в Росії, треба висилати до Укр. Горож. Комітету у Львові. Звідси будуть вислані на місце призначення.

НАДІСЛАНЕ.

Поступив в печатню і небавом вийде

ЛІКАРСЬКИЙ ПОРАДНИК

У ВСІХ НЕДУГАХ ЛЮДЕЙ

Д-р СИЛЬВЕСТРА ДРИМАЛИНА, Директора Народної Лічниці у Львові.

Перше видання цього **Порадника** вже давно вичерпано. Се друге значно розширене, буде мати 15 аркушів друку, а при теперішній недостатці лікарів принесе кожній українській родині добрий користь.

Ціна примірника в дорозі передплати 100 м.

Ціна книгарська буде вносити 140 м.

Передплату послати під адресою автора: **Др. С. ДРИМАЛИН, Львів, вул. Шичевича ч. II. 741—2—4**

Загальні Збори секції У. С. С. відбудуться в недозві по залагодженню формальностей. Проситься всіх тов. академиків, що перебувають в Перемищині конечно подати свої адреси до Адмін. „Укр. Голосу“.

Заходом Читальня „Просвіта“ в Пражівцях відбудеться в неділю дня 27. марта с. р. концерт в честь **LX. літних роковин смерті Тараса Шевченка.** Виділ.

Рада Присяжних Українського Союзу Хліборобів Державників оповіщує отсе:

Зваживши, що про деяких членів Українського Союзу Хліборобів Державників розпускаються анонімні, образливі для їх чести, чутки — Рада Присяжних Українського Союзу Хліборобів Державників, бажуючи в інтересі власної організації провірити правдивість цих чуток, звертається оцим до всіх, хто має в цих справах фактичний матеріал, з проханням надіслати його за власним підписом і адресою до Ради Присяжних Укр. Союзу Х. Д. на руки Вячеслава Липинського під адресою Бюро У. Союзу Х. Д.: Wien III, Erdbergerlande 6, Tür 11, — при чім Рада Присяжних У. С. Х. Д. поручається за те, що з присланих матеріалів не буде зроблено ніякого вжитку проти особи, що їх надіслала. По скільки-ж ці образливі чутки являються методом політичної боротьби, то Рада Присяжних У. С. Х. Д. заявляє, що вона такого роду методів боротьби не визнає і з інсинуаціями рахуватись не буде. Інші часописи проситься о передрук.

Нові книжки:

Вільна Україна неперіодичний журнал Ц К У С Д Р П. Ч. 1—2. Ціна 150 м.

Книга Битія Українського Народу Миколи Костомарова. (Новітньої Бібліотеки ч. 36.) Ціна 25 м.

Дикий Виноград Тиберія Горобця (Нов. Бібл. ч. 35) Ціна 80 м.

Шевця шукає **Захот Сиріт в Перемишлі** до направи черевиків. Дав мешканне, харч і платню по умові. Ближше у о. Комарницького, Капітула.

Вдова по священнику з двома дітьми шукає місця до заряду господарством у священника за саме удержання. Зголошення: **Олена Усця в Пятковій п. Бірча.**

Дяк жонатий, бездітний, літ 23, з теоровим голосом шукає посади. Зголошуватись: **Петро Пшанецький, Ліжна ad Турка.**

Агроном, бувший старшина А У Н Р шукає праці Зголошення до Адмін. „Укр. Гол.“

Др. Володимир Загайкевич

веде свою канцелярію при вул. Ностюшма, в домі Міщанської Насп I. поверх.

Адвокат і оборонець в карних справах

Др. РОМАН СЕКЕЛА

веде канцелярію в Перемишлі при вул. **Фредри ч. 6. партер.** попережна з ринку до лат. катедри

Субститут адвоката Дра Лозинського адвокат Др. М. Візель оборонець військовий

Дентистичний (зубний) заклад Дра Степана Дмоховського

ул. Залізнична (Колієва) ч. 1. приймає від 9—12 і 3—6.

Д. Кравт — дентист-технік, — запрошений знавець судовий

в Перемишлі, Міцкевича ч. 3. — Виконує всі роботи в золоті, кавчуку і порцеляні по уміркованих цінах.

Павло Дурбак цивільний інжинір будови машин запрошений судовий знавець для всяких машин і машинових уладнень, повернув і живе у Львові, вул. Чарнецького ч. 26.

Христос Воскрес! Чудові українські листівки на великодні свята; дешевіший сортимент 25 шт. 55 мп; дорожній сортимент 20 шт. 80 мп. Висилає за попереднім надісланнем готівки: **Гр. Гануляк, Львів, Куркова 10.** Спис книжок і листівок висилає за надісланнем поштового значка за 3 м.

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ

в 60-ті роковини смерті Великого Кобзаря

Тараса Шевченка

відбудеться

в салі „НАРОДНОГО ДОМУ“ в Добромилі

в неділю, це є 27. марта 1921. р. о 7 1/2 год. вечером

Місцеві афіші програму оголосять.

НАРОДНИЙ БАЗАР

стовар. зареєстр. з обмеж. порукою

В ПЕРЕМИШЛІ — В НАРОДНІМ ДОМІ

веде книгарню і антикварню, склал паперу шкільних та канцелярїйних приборів і пр. Приймає в члени, уділ 50 М. Вкладки опрочентовує 4% від ста.

Товариство кредитове

Народний Дім
В ДОБРОМИЛІ

уділяє позичок під догідними умовами і на підклад торговий.

Хліборобська Україна, збірник II, III і IV вже появилас в друку як виданне укр. Союзу Хліборобів державників. Поміщені тут довші статті В. Липинського, Дм. Дорошенка, Мих. Тимофієва, Миколи Кочубея, Правобержця, Скоропис-Йолтуховського, далі йдуть біжучі вїсти, літературна хроніка, посмертні згадки і додаток офіційальний У СХ Д

Важне для Ювілейних Комітетів.

Видавництво „БИСТРИЦЯ“ Станиславів

— поручає —

до масового поширення на Ювілейні та Шевченківські свята:

- 1) Гр. Гетьманець: Хто такий Т. Шевченко?, коротка життєпись з портретом, ціна Мп. 15—
  - 2) Т. Шевченко: Гайдамаки, з поясненнями 50—
  - 3) Т. Шевченко: Малий Кобзарь, з портретом 15—
- При більших замовленнях при надісланню готівки з гори работ і оплачена почта. 1—4
Замовляти на адресу:
Видавництво „БИСТРИЦЯ“, Станиславів.

Видавництво „БИСТРИЦЯ“

В СТАНИСЛАВОВІ,

— поручає такі новини: —

- А. ЧАЙКОВСЬКИЙ: Малолітний, повість з життя малоземельної шляхти, ціна мк. 100—
Український Сміх, збірник гумористики і сатири українського письменства, ціна „ 70—
О. ШЕВЧУК: Ad Astra, новелі ціна „ 50—
КЛИМ ПОЛЩУК: Звуколірність, поезії „ 40—
ДМ. ТРЕТЯК: Покотигорошок, фантастичне оповідання для дітей, з ілюстр. „ 22—
О. Куриласа, ціна „ 15—
Вуйко Квак, пригоди зеленої жаби, з ілюстр., мк. 20—
Семя Снажунчиків, оповідання з життя мишей, ціна „ 20—
БОРИС ГРИНЧЕНКО: Коротка історія України, ціна „ 20—
ГР. ГЕТЬМАНЕЦЬ: Хто такий Т. Шевченко? „ 15—
Т. ШЕВЧЕНКО: Малий Кобзар „ 15—
Т. ШЕВЧЕНКО: Гайдамаки з пояснен. „ 50—

Висилається лише за готівку:

Замовляти на адресу:

Видавництво Биетриця
СТАНИСЛАВІВ. 1—10

Е. ЛЯВБ, Перемишль

Площа на брамі ч. 9.

Фабричний склад тафельового (віконного) шкла, зеркал і рам до образів.

Ошклення будинків, церков і тп. Для сільських комітетів опуст. 1—4

Видає і за редакцію відвічає: Др. Володимир Загайкевич.

Цвяхи партіями

скриня гонталів
3-цалевих
4-цалевих
разом ваги около 500 кг. по ціні 95 Мп. за 1 кг. можна сейчас набути в міру запасів в Краєвїм Союзі господарських Спілок у Львові, Зіморовича 20.Насіння ярин, огородовини і трав
Машины і господарські знаряди
Бляху поцинковану і цвяхи
Цемент в бочках
Шмір в бочках найліпшої якості — доставляє —Краєвий Союз господарських Спілок
Львів, Зіморовича ч. 20.

200 Марок п.

коштує

один кг. насіння червоної конюшини

в міру запасів при замовленнях від 50 кг. в гору в Краєвїм Союзі Госп. Спілок у Львові Зіморовича ч. 20.

який гварантує за відсутність перстенця (канянки), бо конюшина чищена у власнім заряді Союзу на спеціальній машині до відділювання перстенця (т. зв. Кускугі Ребера) якої не має ніяке инше українське підприємство в Галичині.

Жадайте всюди лише такої конюшини!

ПОЦИНКОВАНУ до побиття дахів по ціні

БЛЯХУ

ТЕШИНСЬКУ

першої якості

доставляє зі своїх магазинів

Краєвий Союз Господарських Спілок, Львів Зіморовича Ч. 20.

УКРАЇНСЬКИЙ БУДИВЕЛЬНИЙ СОЮЗ

зареєстроване стоварищення з обмеж. порукою, Львів, вул. Оссолинських ч. 6.

Проєнтує й виноує всякого рода будівлі як церкви, нарохіяльні доми, хати, стаїні, столи. Занладає цегольні, вапнярки, дахівкарні, млини, тартаки. Нуує та продає дошки, цемент, вапно, дахівки, бляху. Виготовляє оцінки шкід та відбудує цілі оселі. Висилає інженерів та архітектів на поміри. Приймає нових членів по зложенню Мп. 1,000— на уділ і Мп. 100— на вписове.

Товариство з обмеженою порукою

„РИЗНИЦЯ“

в Самборі

приймає замовлення на дзвони з теперішного і передвоєнного бронзу. Дзвони гармонійні, чисті, з найліпшої передвоєнної німецької фабрики.

За якість дзвонів гварантуємо. Точні інформації даємо відвортною почтою.

Звертатися під адресою:

— „Ризниця“ Самбір. —
Дирекція.

Насіння червоної конюшини

вільної від канянки (перстенця)

доставляє і приймає до виміни за чищену на спеціальній машині (т. зв. КУСКУТА системи Ребера) до відділювання перстенця

Плуги, борони, сівачки 15 рядкові, плужки до підгортання, плянети ручні і кінні, культиватори, улї американські, байца проти сніги має на складі і доставляє

Краєвий Союз господар. Спілок
Львів, Зіморовича ч. 20.

Насіння конюшини, ярия, трав і цвітів продає

Краєвий Союз Господарських спілок Львів — вул. Зіморовича ч. 20. —

Відділи в Перемишлі, Стрию і Коломиї.

Цінники висилаємо на жадання відвортною почтою.

„ВІДБУДОВА“

промислово-торгезельна Спілка з обмеженою порукою

Львів, вул. Словацького ч. 14.

доставляє: ремісничі знаряди, рільнічі машини, знаряди і насіння, кінські підкови, цвяхи, січкарі, кухонне начиння, сокири, пилки, ваги, оси до возів, кося і серпи, плуги, цемент, папу і дахівку.

Має власний ЗАЛІЗНИЙ СКЛЕП

— при вул. Трибунальській ч. 1. —

Позір! П. Т. Господарі і млинарі!

Шлиї, нашильніни, нантарі, ліци, шнури, линви, гурти паси та инші поворозничі вироби з найлучшого чистого прядива достарчує по найнизших цінах

Поворознича майстерня
Селянської механічної Ткальні

„ПОЛОТНО“

спілки з обм. пор. у Львові, ул. Городецька 9. або бюро ул. Зіморовича 20 (в домі „Сільськ. Господаря“). Спішіть з замовленнями. При купні більшої кількості значний опуст. Також приймаєсь до виміни

Коноплі і лен

За коноплі і лен вимінюєсь (видаєсь) також готове полотно, цайги подвійної ширини, бархани другі матерії доброї якості.

Найнизші ціни Найліпша якість.

УКРАЇНСЬКА
ЩАДНИЦЯ

в Перемишлі,

— вул. Костюшка 3. —

Приймає і виплачує щадничі вкладки щоденно з винятком неділів і українських свят в урядових годинах і опрочентовує їх на 2%. (Вкладкові книжочки „Української Щадниці“ мають пупілярну безпеку).

Уділює позички гіпотечні, векслеві і на підклад цінних паперів.

Всяких інформацій і друків уділяє канцелрія інституції.

ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ

парцеляційне товариство
„ЗЕМЛЯ“

у ЛЬВОВІ, Ринок ч. 43.

Переводить парцеляції більших посілостей, інтабулює зараз купців за властателів куплених ними ґрунтів.

Має урядове уповаженне до парцеляції. Приймає гроші на вкладки щадничі. Дає інформації в справах парцеляційних.

Бляха поцинкована

Цемент і шмір бочками

доставляє

КРАЄВИЙ СОЮЗ ГОСПОДАРСЬКИХ СПІЛОК
Львів, ул. Зіморовича ч. 20.

З друкарні Кнолера і Сина в Перемишлі.